

РЕШЕНИЕ

№ 12616

гр. София, 10.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 18.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **3273** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на „Елемент Строителна Асоциация” ЕООД, ЕИК:[ЕИК], срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ /РА/ № МДТ-РД-01-07-93/30.12.2014г., издаден от Р. И. Б. – началник отдел „Ревизионен контрол и правно-нормативно обслужване” в дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси” при СО – ръководител на ревизията и П. Д. И. – главен инспектор в отдел „Ревизионен контрол и правно-нормативно обслужване” в дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси” при СО – възложил ревизията, ПОТВЪРДЕН с Решение № СОА18-РД28-5 от 23.03.2018г. на кмета на Столична община, В ЧАСТТА за определените задължения за процесни имоти, находящи се в райони „О. К., „К. село“ и „В.“ за 2009г., 2010г., 2011г., 2012г. и 2013г. за такса за битови отпадъци /ТБО/ в общ размер на 62 245.40 лв. и лихви за забава в размер на 21 381.74 лв.

Производството е образувано след връщане на делото с решение №2957 от 21.03.2023г. по адм.дело №2186/22г. на ВАС. С решението е оставено в сила решение №3932 от 15.06.2021г. постановено по дело №5277/2018г. на АССГ, с което е отхвърлена жалбата на дружеството срещу РА и решението в частта за установения ДНИ.

За да върне делото в посочената част за ТБО, ВАС е приел, че при предходното разглеждане не са били изложени съображения по възраженията на жалбоподателя, както и са оспорени документи, по отношение на които не било открито производство по оспорване. В решението на ВАС е бил разгледан и въпроса касателно давността, а именно, че възражението на страната в тази част е неоснователно.

Във връзка с оспорената част на РА –предмет на спора- следва да се има предвид, че по същество в жалбата са изложени основания за недължимост на ТБО. В жалбата на л.4 е посочено, че е

определена такса за 3 групи НИ- за имоти в район „О. К.“ -996,54лв. главница и отделно лихва, за имоти в район „К. село“ 47 405,89лв. отделно лихва, като и за имоти в район „В.“ 14 839,51лв.. Посочено е, че съгласно чл.61 от ЗМДТ ТБО се заплаща за услугите по събиране, извозване и обезвреждане на депа, както и за поддържане чистотата на населените места т.е. таксата се дължи за три вида услуги. В тази връзка се маркира, че това разграничение не е самоцелно, тъй като в чл.71 от ЗМДТ е регламентирано, че такса не се събира за услугите по чл.62 от ЗМДТ, които не се осъществяват от общината. Сочи се, че ответникът следва да докаже, че е осъществил посочените услуги в пълен обем. Подчертава се, че няма данни за наличие на депа за обезвреждане на битовите отпадъци. Не е ясно и как е определяна таксата, тъй като в РА има препращане към чл.22 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от СО /приета с решение 894 по протокол №93 от 23.11.2006г./, която разпоредба съответно предвижда три начина за определяне на таксата. Съответно е избран един от тях - последния без да има мотиви защо са дерогирани останалите по чл.22 т.1 и т.2 от наредбата. Твърди се, че този начин на изчисляване на ТБО е незаконосъобразен, защото таксата представлява цената на услугата и конкретно неприложима е нормата на чл.22, която противоречи на чл.7, ал.2 от ЗМДТ, поради което на основание чл.15, ал.3 от ЗНА трябва да остане неприложена. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. К., която иска отмяна на РА в посочената част. Акцентира на това, че контейнери в имота са инсталирани от жалбоподателя, а СЕ дава прегледа на класорите, представени от ответника, но реално касае само период от 20 дни, който е относим. Позовава се на решение по адм.дело №3901/21г.. Претендира присъждане на разноски по списък.

Ответникът – Кметът на Столична община чрез процесуалния си представител юрк. В., оспорва жалбата в тази част като неоснователна по представени писмени бележки. Претендира юрк.възнаграждение.

СЪДЪТ, СЛЕД КАТО ПРЕЦЕНИ ДОКАЗАТЕЛСТВАТА, ДОВОДИТЕ И СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМИРА ЗА УСТАНОВЕНО ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА СЛЕДНОТО:

Спорът пред настоящия състав е по съществото за приложението на материално правната норма касателно определената ТБО. В останалата част са споделени от ВАС изводите на предходния състав касателно РА и потвърждаващото го решение за компетентност и липса на процесуални нарушения вкл. и за правилност относно дължимия ДНИ.

Не е спорно, че за разлика от ДНИ - ТБО е обусловена не само от правната връзка с имота, а и от предоставянето и ползването на тази услуга. Правната уредба на местните такси свързани с битовите отпадъци е уредена в Глава III раздел I от ЗМДТ. Нормата на чл. 62 ЗМДТ определя, че таксата се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Размерът на таксата се определя по реда на чл.66 за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване.

Следователно ТБО обхваща три компонента - сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битови отпадъци и поддържане на депа или на други съоръжения за това обезвреждане и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Съответно в разпоредбата на ал. 2 на чл. 63 ЗМДТ е визирано, че видът на предлаганите услуги по чл. 62 на територията на общината, както и честотата на събиране и транспортиране на битовите отпадъци се определят със заповед на кмета на общината и се обявяват публично до 31 октомври на предходната година.

Съгласно разпоредбата на чл.9 от ЗМДТ Общинският съвет приема наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги. Това е Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община /НОАМТЦУПСО/. Съгласно чл.19 от Наредбата до 30 септември кметовете на райони изпращат в Дирекция "Икономика и търговска дейност" - Столична община предложения за границите на районите, в които ще се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване /ал.1/. Въз основа на постъпилите предложения по ал.1 в срок до 30 октомври на предходната година кметът на Столична община издава заповеди, определящи границите на районите, в които ще се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване, вида на предлаганите услуги и честотата на сметоизвозване /ал.2/. За имоти на предприятия и граждани, попадащи извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, се събира такса за обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в размер пропорционален в промили на отчетната стойност на имотите на предприятията, респ. на данъчната оценка на имотите на гражданите /ал.4/. Също така, съгласно чл.23 НОАМТЦУПСО за определяне на такса за битови отпадъци за нежилищни имоти на предприятията, попадащи в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, по реда на чл.22, т. 1 предприятията подават в срок от 1 октомври до 30 ноември на предходната година до кмета на Столична община чрез Дирекция "Икономика и търговска дейност" декларация по образец (Декларация № 1) в два екземпляра за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през годината /ал.1/. В седемдневен срок от подаване на декларацията по ал. 1 Дирекция "Икономика и търговска дейност" изпраща екземпляр от нея в Дирекция "Приходи и администриране на местни данъци и такси" за изчисляване размера на дължимата такса за битови отпадъци и в Столичен инспекторат- за контрол /ал.2/. Столичният общински съвет определя размера на таксата за битови отпадъци на един съд за една година за всеки район на Столична община при определена честота на сметоизвозване в левове, в зависимост от вида и обема на съда, като цена на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци /ал.3/. Освен таксата по ал. 3 предприятията заплащат и такса за услугата по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в размер, пропорционален в промили на отчетната стойност на имотите /ал.4/.

От друга страна –чл. 64, ал. 1 ЗМДТ предвижда, че ТБО се дължи от данъчно задължените лица за ДНИ. Случаите при които не се заплащат такси са уредени в чл. 71 ЗМДТ.Напр. не се дължи такса за 1. сметосъбиране и сметоизвозване, когато услугата не се предоставя от общината или ако имотът не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец от собственика или ползвателя до края на предходната година в общината по местонахождението на имота; 2. поддържане чистотата на териториите за обществено ползване – когато услугата не се предоставя от общината; 3. обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива.

Видно е, че с жалбата се прави опит да се избегне плащането на такса по 2 от посочените пункта – по т.-1 че не се предоставя услугата сметосъбиране и сметоизвозване като се оспорват всички протоколи между СО и съответната фирма, както и по т.3 като се прави твърдение, че няма депа. Следователно от горевизираната правна рамка - предмет на спор е дали услугите са действително предоставени и правилно ли е определена ТБО.

За да възникне задължение за ТБО, не е достатъчно имотът да е облагаем, а следва да е доказано реално предоставяне на услугата по отношение на конкретния имот. Това означава, че за да бъде начислена такса за битови отпадъци, следва да бъде установено, на първо място, че за процесните

периоди имотът попада в района на сметосъбиране, сметоизвозване и поддържане чистотата на териториите за обществено ползване съгласно заповедите на кмета по чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ. Тези обстоятелства, съдът намира за доказани.

Пред настоящия състав е изслушана съдебно-счетоводна експертиза на вещото лице В. П. -основна и допълнителна, която съдът кредитира –л.121. Видно от същото са анализирани за процесните райони –К. село, О. купел и В. за периода от 2009г. до 2013г. представените от ответника договори за сметосъбиране и сметоизвозване. Съответно подписаните констативни протоколи с фирмите –изпълнители, актовете за установяване на завършените дейности и заплащането им. Вещото лице е имало и задача да направи проверка в Дирекция „Столичен инспекторат“ за представените фактури, актове за установяване на извършеното и заплащане, констативни протоколи и т.н., като вещото лице е отговорило на задача 1,2, че за периода от 2009г. до 2013г. има подписани договори между СО и съответните фирми оператори за качеството на изпълнители на представените услуги по чл.62 от ЗМДТ. Вещото лице е имало и задача да направи проверка на Ежедневните констативни протоколи и да ги съотнесе към имотите на оспорващата страна за това в кои сектори попадат. Така е посочено, че НИ в „К. село“ попада в сектор 6 за периода от 01.01.2009г. до 10.11.2010г., а от 10.11.2010г. до 31.12.2013г. в сектор 8, за НИ в „на [улица]“ – съответно през двата периода в сектор 2 и сектор 7. За имота в район „В.“ също са направени констатации –отделно за НИ, представляващи магазини, отделно за подземните гаражи. Вещото лице на задача №3 е отговорило за видовете съдове за съхранение на битови отпадъци в близост до имотите. Така в таблица на л.24 от СЕ /л.144/ по делото е посочен техния брой – колко кошчета, колко контейнери и т.н. За НИ във вилната зона на Горна баня район „О. купел“ има 1 бр. съд за битов отпадък „М.“ с обем 110л. По задача 4 вещото лице е направило проверка по актовете и обобщените констативни протоколи за основните видове дейности включени в отдел „Улично почистване, за услугата поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване“ като е дало отговор, че такива дейности по улично почистване са извършвани и същите са описани в таблици на л.29 и л.30 и т.н.. Вещото лице по задача №5 е дало отговор на въпроса –дали са платени тези услуги. Имало е и задача да посочи какви по вид съдове за процесния период са предоставени –като видно от отговора на л.89 има предоставени такива напр.3 бр.тип „Бобър“ с обем 1100л. за р-н К. село и т.н. Вещото лице е имало и задача да установи на общодостъпните територии извършено ли е ръчно и машинно метене, миене на уличните платна като е установено по представените доказателства, че такива дейности са извършвани и заплатени. Също на л.128 по задача №7 вещото лице е дало отговор, че са извършвани и заплатени дейности по обезвреждането на депа през процесния период.

Съдът напълно кредитира основното заключение на вещото лице. От същото се установява, че и по трите направления в посочените райони и период –СО е осъществявала дейности - сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане чистота на териториите за обществено ползване.

В действителност посочените документи са били оспорени /с твърдения, че услугите не са реално извършвани/ в този смисъл в с.з. на 03.10.2023г. жалбоподателят е заявил и че за два от обектите - в„Хиподрума“, район „К. село“ и „К. село - плавателен канал“ в периода на ревизията са представлявали строителни обекти, за които е съставен е одобрен от СО „План за безопасност и здраве“, в който са посочени и мерките за извозване на отпадъците. Посочено е, че от тези обекти са генерирани не битои, а строителни отпадъци, за което е представена заповед на главен архитект на СО от 12.06.2007г. и констативен протокол, издаден въз основа на заявление от 07.12.2017г.. Доколкото не е имало конкретно оспорване, то с протоколно определение от 13.06.2023г. жалбоподателят е задължен да посочи изрично кои документи оспорва и на кой лист

от делото се намират.

Видно от протоколно определение на л.36 – е открито производство по оспорване на тези документи като официални такива като е указано, че доказателствената тежест е за ответника, което е неправилно и е наложило повторно уточняване на оспорените документи т.е. конкретизирането им, за да се прецени официални ли са и дали са удостоверителни, тъй като само те имат материална доказателствена сила, обвързваща състава, която може да бъде преодоляна чрез оспорване с откриване на нарочно производство.

Съответно с молба от 30.08.2023г. на л.21 страната е конкретизирала оспорването на документите, както следва: от класьор 2 на актове за установяване и заплащане на натурални видове работи-стр.158 до стр.172, на обобщен констативен протокол на стр.173, на констативен протокол за установяване на изпълнени и неизпълнени дейности на стр.174, на констативни протоколи и ежедневни констативни протоколи на стр.174 и стр.175, КП на стр.177 до стр.182, обобщени КП и т.н., както и от Класьор №3-месечни актове на стр.118,119 л.122-127, ведно с приложенията, контролен месечен акт от стр.128 до стр.129, стр.131,133,135,137,140,141,142,144,146,148,149 стр.151-актове за подлежащи на разплащане работи, месечни актове и контролни листове, както и на описаните фактури, отново от Класьор 3.

В тази връзка с определение №10042 от 16.11.2023г. на л.72 съдът е открил производство по оспорване от класьор №2 на: 1.Актовете за установяване и заплащане на натурални видове работи -стр.158 -172; 2. Обобщен констативен протокол /КП/ -л.173, КП на л.174, 175, л.177 до л.182, от л.189 до л.202 и т.н. Съответно от класьор №3 на :3. Месечни актове с приложения л.118, л.119, л.122 до л.127 и 4. Контролен и месечен акт л.128 до л.129, както и на 5. Актове за подлежащи на разплащане работи, месечни актове и контролни листове -л.131, 133 и т.н. и е УКАЗАЛ доказателствената тежест на оспорвания т.е на жалбоподателя. Изрично в определението е посочено, че се касае за частни документи, които нямат обвързваща материална доказателствена сила, по отношение на която да се брани жалбоподателя, за да има производство по оспорването им и те ще се преценяват редом с останалите доказателства, но доколкото обаче има задължителни указания да се открие производство по оспорване дадени с отменителното решение- такова е открито. Във връзка с оспорването –СЪДЪТ намира същото за недоказано от жалбоподателя. Не е установено, че са неистински документи в смисъл, че отразяват неверни констатации. Точно обратното при анализа на останалите документи от вещото лице по изслушаната СЕ се установи, че има доставяни кофи и съоръжения, поради което са извършвани и дейностите във връзка с обслужването им. Плащането е ставало по банков път, парите са преведени, няма доклади или други документи напр. от СП или АДФИ, че изразходваните общински средства не са изплатени или са изплатени за дейности, които не са извършени.

За изясняването на въпроса е допуснато и допълнителна СЕ със задача да съобрази, че има имоти на оспорвания /в р-н В./, които се намират в жилищна сграда, поради което да посочи дали е имало сигнали за периода до ответника, че не се прави сметосъбиране и сметоизвозване за този адрес; платено ли е съответно от другите потребители на услугата в същата сграда и т.н. Видно от заключението има договори с фирмите оператори за всеки едни от районите, където се намират имотите на оспорвания. От данните се установява, че услугата е ПРЕДОСТАВЕНА, т.е. извършена е реално., за което има ежедневни констативни протоколи, както и актове за приемане на видовете работи. Видно от заключението на вещото лице- дейностите са извършвани регулярно в посочените райони. Не е имало сигнали за районите, че не се прави сметосъбиране и сметоизвозване /л.285/.

Следва да се има предвид, че в предходното производство е прието заключение на съдебно - техническа експертиза, изготвена от вещо лице Т. А. със задачи, след оглед на място, да даде заключение относно конструкцията на гаражната клетка, както и да извърши справки в районните администрации, въз основа на които да установи, дали процесните имоти попадат в зони с организирано сметосъбиране и сметоизвозване. Така съгласно констатациите на вещо лице Т. А. /които също се споделят и от настоящия състав/, след извършени справки в кадастралния и регулационния план на м. в.з. Горна баня и в одобрената кадастрална карта за територията, урегулиран поземлен имот XVIII, кв. 54, местност в.з. Горна баня включва части от имоти пл. № 1003 и имот без пл. номер, придобити от жалбоподателя. Урегулиран поземлен имот XVIII, кв. 54, местност в.з. Горна баня е нанесен в кадастралната карта с идентификатор 68134.4329.92, с площ 1033 кв.м., който е идентичен с този в гореописаните документи за собственост и попада в границите на територията на район „О. купел“, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване.

Жалбоподателят е заявил и че за два от обектите – в „Хиподрума, район „К. село“ и „К. село - плавателен канал“ в периода на ревизията са представлявали строителни обекти, за които е съставен е одобрен от СО „План за безопасност и здраве“, в който са посочени и мерките за извозване на отпадъците. Не е спорно, че и имало стара постройка, която е разрушена февруари 2008г. Следва обаче да се има предвид, че вещо лице А. е установила, че имот пл. № 261 в кв. 320 е нанесен в кадастралната карта с идентификатор 68134.206.261 с площ 489 кв.м., а имот с административен адрес [улица], идентичен с УПИ V-4 в кв. 21 по плана на местност „Хиподрума“, е нанесен в кадастралната карта с идентификатор 68134.204.5. Така описаните два процесни имота, нанесени в кадастралната карта с идентификатори 68134.206.261 и 68234.204.5, попадат в зоната с организирано сметосъбиране и сметоизвозване през периода 2009 г. - 2013г., поради което доводите на жалбоподателя не се споделят.

Следователно от събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин, че всички процесни имоти, собственост на жалбоподателя, които са били обект на ревизията, попадат в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, с оглед на което за предоставената услуга безспорно се дължи ТБО. От страна на ответника са представени доказателства, обхващащи всички процесни години и райони, които са анализирани от вещите лица и по безспорен начин доказват, начина по който общината е организирала обслужването на територията по местонахождение на съответния имот, какви съдове за битови отпадъци са предоставени за ползване, по години, на кое място/точка са били разположени и каква е тяхната седмична кратност на извозване.

Касателно обезвреждането на битови отпадъци и поддържане на депа или на други съоръжения за обезвреждане на тези отпадъци съставът съобразява, че тази услуга

се осигурява изпълнението на задължението на общините по обезвреждане на битови отпадъци, установено в раздел III на Глава Втора от Закона за управление на отпадъците. Съответно такса за тази услуга не се събира само, когато общината няма депа или други съоръжения за обезвреждане на отпадъците. Таксата се дължи независимо от това, дали се обезвреждат отпадъци, получени конкретно от имота на жалбоподателя. Безспорно е установено, че Столична община поддържа депо за обезвреждане на отпадъци, както и че процесните недвижими имоти попадат в административните граници на район „О. К.“, „В.“ и „К. село“-СО, предвид което следва извод, че след като тази услуга се предоставя на територията на общината, в която територия попадат имотите, тя се дължи независимо от това, дали конкретният имот генерира отпадъци или не. Представени са доказателства за реалното оказване на услугата обезвреждане на битовите отпадъци, от които се установява, че отпадъците са събрани, обработени и извозени за третиране в изграденото на територията на общината депо в кв. С. и в други съоръжения за обслужване нуждите на населението, подробно описани в Протокол за присъединяване рег. № МДТ-6600-725/21.10.2014 г. (Класъор 3).

Следва да се подчертае, че дори да има декларация, че няма да се ползва имота – то пак ТБО се дължи, няма единствено компонента сметосъбиране и сметоизвозване, но за обезвреждането на отпадъци и за поддържане на чистотата има т.е. за съответните обществени дейности.

На последно място трябва да се допълни, че направените по-горе изводи са в съответствие с решение от 30.03.2017г. по дело С-335/16г. на СЕС, в което е акцентирано на задълженията на причинителите на отпадъци и гаранциите, които държавите членки следва да предприемат, за да понася съответното лице отговорността в тази връзка. Също така видно от РЕШЕНИЕ по дело С-254/08 „член 15, буква а) от Директива 2006/12/ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че при действащото общностно право допуска национална правна уредба, която предвижда такса за целите на финансирането на услуга по управление и обезвреждане на "битовите отпадъци", която да се изчислява въз основа на предполагаемия обем на отпадъците, създавани от ползвателите на услугата, а не въз основа на количеството на отпадъците, които те действително са произвели и предоставили за събиране. Националната юрисдикция обаче трябва да провери въз основа на представените данни от фактическа и правна страна дали разглежданата такса за обезвреждането не води до положение, при което на определени "притежатели" се разпределят явно несъразмерни разходи спрямо обема или естеството на отпадъците, които те могат да произведат.“В същия смисъл, съгласно РЕШЕНИЕ на СЕС по дело № С-335/16 „Член 14 и член 15, параграф 1 от Директива 2008/98/ЕО- трябва да се тълкуват в смисъл, че при действащото право на Съюза тези разпоредби допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, в която с оглед на финансирането на

услуга по управление и обезвреждане на битови отпадъци се предвижда заплащане на цена, изчислена въз основа на предполагаемия натрупан обем на отпадъците от ползвателите на услугата, а не въз основа на действително генерираното и оставено за събиране от тях количество на отпадъците, и заплащане от ползвателите в качеството им на притежатели на отпадъците на допълнителна такса, предназначена за финансиране на необходими капиталови инвестиции за третирането на отпадъците, включително рециклирането им. Запитващата юрисдикция същевременно трябва да провери въз основа на изложените пред нея фактически и правни обстоятелства дали това не води до начисляване на някои „притежатели“ на явно несъразмерни разходи спрямо обема или естеството на отпадъците, които те могат да генерират. За тази цел националната юрисдикция по-специално може да вземе предвид критерии, свързани с вида на заеманите от ползвателите недвижими имоти, площта и предназначението на тези имоти, възможността на „притежателите“ да генерират отпадъци, обема на предоставените на ползвателите контейнери и честотата на събиране, доколкото тези показатели могат да се отразят пряко на размера на разходите за управление на отпадъците“.

В контекста на цитираните решения – националното законодателство не е в пряко противоречие с директивата и практиката на СЕС. Видно от чл.67, ал.1 от ЗМДТ, принципът, който е установен е, че размерът на таксата се определя според количеството на битовите отпадъци и само когато не може да се установи количеството на битовите отпадъци, размерът на таксата се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет. Както вече беше казано, законодателят е установил поредност при прилагане на посочените способи за определяне на размера на таксата за битови отпадъци, като водещо е количеството на битовите отпадъци. За целите на определяне количеството на битови отпадъци по смисъла на чл. 67, ал.1 от ЗМДТ обаче в НОАМТЦУПСО (чл.23) е предвидено подаването на декларация, с която лицата да заявят вид и брой съдове за събиране и съхраняване на отпадъците т.е. това означава на практика, че таксата се изчислява въз основа на предполагаемия обем на отпадъците, каквато национална уредба е допустима, видно от посоченото решение на СЕС. Таксата се определя съобразно отчетната стойност на имотите, когато не е подадена декларация относно вида и броя на съдовете за събиране и съхраняване на съдове и молба за определяне на ТБО чрез пряко договаряне.

Действително, видно от заключението на вещото лице, определената по този начин – въз основа на отчетната стойност на имотите такса не е обусловена от генерираното количество отпадъци. Към определяне на таксата по този начин обаче се пристъпва само, ако не е възможно да се приложи методът, основан на количеството на битовите отпадъци, т.е. при бездействие на лицето - липсата на подадена от него декларация за вида и броя на съдовете или молба за пряко договаряне.

От всичко гореизложено настоящата съдебна инстанция приема, че правилно и законосъобразно с РА на жалбоподателя по всички процесни имоти, находящи се в райони „О. К.“, „К. село“ и „В.“ за 2009г., 2010г., 2011г., 2012г. и 2013г. са определени задължения за такса за битови отпадъци /ТБО/ в общ размер на 62 245.40 лв. и лихви за забава в размер на 21 381.74 лв. С оглед изложеното РА в оспорената част е законосъобразен, поради което жалбата е неоснователна и както такава трябва да се отхвърли.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. Предвид изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 2000лв. /вместо 5630лв определено по чл.7, ал.2 т.-4 от Наредба №1./2004г./ на основание решение от 25.01.2024г. по дело С-438 на СЕС, че този минимум не е обвързващ.

Водим от горното и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град, 47 -ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на „Елемент Строителна Асоциация” ЕООД, ЕИК:[ЕИК], срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ /РА/ № МДТ-РД-01-07-93/30.12.2014г., издаден от Р. И. Б. – началник отдел „Ревизионен контрол и правно-нормативно обслужване” в дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси” при СО – ръководител на ревизията и П. Д. И. – главен инспектор в отдел „Ревизионен контрол и правно-нормативно обслужване” в дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси” при СО – възложил ревизията, ПОТВЪРДЕН с Решение № СОА18-РД28-5 от 23.03.2018 г. на кмета на Столична община. **В ЧАСТТА** за определените задължения за процесни имоти, находящи се в райони „О. К.“, „К. село“ и „В.“ за 2009г., 2010г., 2011г., 2012г. и 2013г. за такса за битови отпадъци /ТБО/ в общ размер на 62 245.40 лв. и лихви за забава в размер на 21 381.74 лв.

ОСЪЖДА „Елемент Строителна Асоциация” ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Столична община юрисконсултско възнаграждение 2000лв..

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: